

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 8

Utgitt 24 februar

1930

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

17 febr.

I henhold til §§ 3 og 27 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte den 18 juli 1929 vedtatte regulering av Iladalen i Oslo samt som gjeldende inntil videre de av bystyret samtidig vedtatte vedtekter i tilknytning til nevnte plan med endel forandringer, hvorefter vedtektene skal lyde således:

Vedtekter

i forbindelse med reguleringsplanen for strøket mellom Uelands gate, Griffenfeldts gate, Grundtvigs gate, Maridalsveien, Sagveien, Maridalsveien og Wm. Thranes gate i Oslo.

1. De under etternevnte punkt 7 beskrevne arealer forbeholdes kommunen for egen bebyggelse.

Bebyggelses art.

På de øvrige tomter må med den i punkt 6 nevnte undertagelse kun opføres sammenhengende beboelseshuser.

2. Bygningenes indre (bakre) fasade skal opføres i gjennemgående fluktlinje, parallelt med og i 13 meters avstand fra byggelinje mot gaten.

Indre byggelinjer.

3. På Griffenfeldts gates sydside i krysset med Stockfleths gate samt på Maridalsveiens vestside i krysset med Griffenfeldts gate skal hjørneblokkene (markert sort på en utarbeidet vedtektsplan) opføres i 5 etasjer.

Etasjeantall.

På begge sider av Asbjørnsens gate, på Griffenfeldts gates sydside, på Uelands gates østside mellom Asbjørnsens gate og Griffenfeldts gate, i kvartalet mellom Grundtvigs gate, Griffenfeldts gate og Maridalsveien samt på begge hjørneblokker ut mot parkanlegget på Kingos gates vestside skal bebyggelsen opføres i 4 — fire — etasjer.

Hvor eldre tilstøtende bebyggelse alt er ført op i 4 etasjers høyde eller derover, skal nye bygninger kunne føres like høit op i den utstrekning det er nødvendig for å skaffe en arkitektonisk riktig overgang til vedtektsmessige høider.

I øvrig skal bebyggelsen innen området Uelands gate, Asbjørnsens gate, Griffenfeldts gate, Vøiensvingen, Kingos gate, Wm. Thranes gate opføres i 3 — tre — etasjer.

17 febr.

Innen området mellom Kingos gate, Vøiensvingen, Maridalsveien, Sagveien, Maridalsveien, Wm. Thranes gate skal lov av 22 februar 1924 med almindelige vedtekter for Oslo være bestemmende for bebyggelsens høide og etasjeantall.

Innen alle de under punkt 3 nevnte kategorier av bebyggelse skal det være tillatt å innrede kjeller og loft overensstemmende med regler fastsatt i § 74 1 i lov av 22 februar 1924 med almindelige vedtekter for Oslo.

(Der henvises til en utarbeidet vedtektsplan).

Bygningens
høide.

4. Gesims- og mønehøide skal for samtlige bygninger gjøres gjennomgående, eller hvor nivåforholdene hindrer dette gis jevn avtrapning i forhold til terrengets (tilstøtende gates) stigning.

Første etasjes gulvhøide over gaten må godkjennes av reguleringsrådet i hvert enkelt tilfelle.

Bygningens
ytre.

5. Bygningene skal på alle frittliggende sider ha fasademessig utstyr.

Innen hvert kvartal skal de forskjellige bygningers ydre være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført av nogenlunde ensartede materialer og farve samt med likt takfall og harmoniserende arkitektur.

Uthuser.

6. Foruten beboelseshuset kan der med reguleringsrådets og bygningsrådets approbasjon og, for såvidt gårdsplassens størrelse efter loven tillater det, også oppføres uthus (bakhus). Dets høide bør ikke være over 1 etasje. Dets flateinnhold bestemmes av reguleringsrådet i det enkelte tilfelle. Det skal fortrinnsvis søkes innlagt i hellende terreng, og således at dets avdekning kan utformes som terrasser (gårdsplass).

Uthuset må ikke benyttes til beboelse.

Offentlige
bygninger.

7. Følgende arealer forbeholdes kommunal bebyggelse: Kvartalet mellom punktene D—E—Z—R.

Arealet mellom Kingos gate, parkanlegget på dennes vestside, Uelands gate og Nils Tollers gate.

Der henvises til en utarbeidet vektetsplan.

Forhavenes
innhegning.

8. Mot gatene skal forhavene innhegnes med åpne «park-gjerder» ikke over 0,50 m. høie.

Undtagelser
fra vedtek-
tene.

9. Fra disse regler kan reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo, tillate undtagelser i tilfelle, hvor særlige grunner taler derfor.

18 febr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til lov om motorvagner av 20 februar 1926 § 19, 2net ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

På veien mellom veikrysset ved Wullumsgården og Skistuen i Nidaros bymark er motorvognkjøring forbudt på vinterføre og i teleløsningen. 18 febr.

Det er overlatt til politiet å avgjøre når føreforholdene er av den art at forbudet blir gjeldende eller opphører. Politiet kan dispensere fra forbudet i uopsettelige tilfelle.

Samtidig opheves punkt 1 i Arbeidsdepartementets bestemmelse av 2 juni 1927 angående motorvognkjøring på nevnte vei.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Lov om skifte.

21 febr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 februar 1930 sålydende:

Første del.

Almindelige regler om offentlig skifte.

1ste kapitel. Skiftemyndighetene.

§ 1. Offentlig skifte- og arvebehandling hører under herreds- eller byretten som skifterett.

§ 2. Registrering og forsegling utføres på landet av lensmannen på skiftedommerens vegne, hvis ikke skiftedommeren selv eller ved dommerfullmektig avholder forretningen.

I byene kan skiftedommeren la de nevnte forretninger utføre av en dertil av fylkesmannen bemyndiget kontorbetjent.

Ved forretningen skal om mulig to vidner være til stede. Iallfall skal minst ett vidne være til stede.

§ 3. Som rettsvidne ved skiftesamlinger og andre rettsmøter ved skifteretten og som vidne ved de i § 2 nevnte forretninger kan tilkalles enhver norsk statsborger som er over 18 år og ikke fradømt stemmerett i offentlige anliggender.

§ 4. Ingen kan være skiftedommer når han selv er loddier eller legatar i boet. Står en skiftedommer i sådant forhold til en loddeier eller legatar som nevnt i lov om domstolene § 106 nr. 2—6, kan han ikke forrette uten samtykke av alle loddeierne.

Skiftedommer kan heller ikke nogen være, når andre særegne omstendigheter foreligger, som er skikket til å svekke tilliten til hans uholdethet. Navnlig gjelder dette når nogen loddeier krever at han av den grunn skal vike sete.

Ved behandlingen av rettsvister er dommeren ugild i samme utstrekning som ved søksmål.

21 febr. § 5. Bestemmelsene i § 4 første og annet ledd får tilsvarende anvendelse på den som på skifterettens vegne utfører forseglings- og registreringsforretninger. For øvrig gjelder samme regler som er foreskrevet for rettsskrivere ved lov om domstolene §§ 111—113, 118, 120 og 121.

§ 6. Ingen kan være rettsvidne ved møter i skifteretten, når han selv er loddeier eller legatar i boet, eller når han er gift eller forlovet med eller i slekt eller svogerskap i opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søsken med noen loddeier eller legatar.

Ved behandlingen av rettstvister er et rettsvidne ugild i samme utstrekning som når det gjelder søksmål.

§ 7. Kongen kan gi regler om innberetning fra skifte-dommerne til vedkommende departement om de boer som står under skifterettens behandling.

Uteblir innberetningen, kan departementet overfor skifte-dommeren anvende en tvangsmulkt stor kr. 50,00 for den første måned og kr. 100,00 for hver av de følgende måneder. Mulkten inndrives ved utpantning.

2net kapitel. Skifterettens virkekrets.

§ 8. Offentlig skifte av felleseie mellom ektefeller foretas ved ektemannens bopel, eller — hvis noen bopel her i riket ikke kan påvises — ved hustruens bopel. Har heller ikke hustruen påviselig bopel her i riket, foretas skiftet ved mannens siste opholdssted, eller — hvis han oppholder sig utenfor riket — ved hustruens siste opholdssted.

Skiftebehandling etter en avdød foretas av skifteretten i den rettskrets, hvor avdøde sist hadde bopel, eller — hvis noen bopel ikke kan påvises — ved hans siste opholdssted. Skal felleseie skiftes mellom avdødes arvinger og gjenlevende ektefelle, får bestemmelsene i første ledd tilsvarende anvendelse; har gjenlevende sittet i uskiftet bo, kommer dog bare dennes bopel eller opholdssted i betraktning.

Skifte etter en forsvunnet person som ved dom er formodet å være død, foretas ved den forsvunnes siste bopel. Hvis den etterlatte ektefelle sitter inne med fellesboet, foretas skiftet ved dennes opholdssted.

Skifte av arvelodd som er tildelt en fraværende arving og behandles som umyndiges midler, foretas av skifteretten på det sted hvor arven først falt.

En annen skifterett enn den lovbestemte kan ikke vedtas.

§ 9. Under skifterettens avgjørelse hører spørsmålet om offentlig skiftebehandling skal åpnes samt alle spørsmål om

skiftets gjennomførelse og slutning, medmindre noget annet 21 febr. i denne lov er bestemt.

§ 10. En tvist kan ikke avgjøres av skifteretten hvis den efter ufravikelige vernetingsregler hører under en annen rett.

§ 11. Krav som ikke angår arv, legat eller boslodd, kan bare avgjøres av skifteretten hvor det i det følgende uttrykkelig er sagt, eller det gjelder forpliktelser som boet selv har pådratt sig.

Har skifteretten myndighet til å avgjøre en anmeldt fordring, kan den også avgjøre boets motfordringer så langt de kan bringes i motregning. For øvrig kan skifteretten ikke avgjøre boets eller loddeiernes krav på tredjemann.

§ 12. Er sak anlagt ved en annen domstol før offentlig skiftebehandling blev åpnet, kan den fortsettes ved den annen domstol.

3dje kapitel. Skiftebehandling.

§ 13. Skifteretten skal snarest mulig la opta fortegnelse over boets eiendeler og gjeld. I forbindelse hermed bør der til veiledning for loddeierne og skifteretten foretas en foreløbig verdsettelse av de enkelte eiendeler.

Til registreringsforretningen blir loddeierne å varsle hvor det uten vanskelighet eller tidsspille kan skje. Vidnene deltar i verdsettelsen.

§ 14. I fornødent fall skal skifteretten uten opphold la boets eiendeler forsegle i den utstrekning det finnes påkrevet og hensiktsmessig.

§ 15. Skifteretten har å dra omsorg for at boets eiendeler under skiftet nyttiggjøres og skjøttes på hensiktsmessig måte.

§ 16. Skifteretten kan anta den nødvendige medhjelp til forvaltningen av boets enkelte anliggender, såsom inntale av fordringer, tilsyn med eiendommer, salg av gods og utførelse av rettssaker.

Hverv som hensiktsmessig kan utføres av gjenlevende ektefelle, bør fortrinsvis overlates denne, hvis han ønsker det.

Under særlige omstendigheter kan skifteretten anta en bestyrer til å bistå skifteretten med hele boets forvaltning.

Godtgjørelsen fastsettes av skifteretten.

§ 17. Før skifteretten treffer nogen avgjørelse av betydning med hensyn til forvaltningen av boets eiendeler, skal loddeierne så vidt mulig gis anledning til å uttale sig. Det samme gjelder når skifteretten skal treffe beslutning i anledning av et fremsatt krav mot boet.

§ 18. Til skiftesamlinger skal loddeierne eller deres

21 febr. verger så vidt mulig innkalles med betimelig varsel på den måte skifteretten bestemmer.

Skiftesamlingene er rettsmøter. Offentligheten kan alltid utelukkes, når det finnes hensiktsmessig.

§ 19. Med hensyn til forvaltningen av boets eiendeler er skifteretten bundet av loddeiernes beslutning forsåvidt de alle er enige og skifteretten ikke finner at beslutningen strider mot umyndige eller fraværende arvingers eller mot kreditorernes tarv.

§ 20. Skifteretten kan saksøke og saksøkes på loddieernes vegne i boets anliggender, når sak anlegges ved en annen domstol, medmindre saken gjelder fordringer som loddieierne svarer for. Er der opnevnt bestyrer, kan skifteretten bemyndige denne til å reise og motta sak på boets vegne.

§ 21. Skifteretten drar omsorg for at massekrav dekkes.

Ade kapitel. Skiftetvister og skifterettsavgjørelser.

§ 22. Bestemmelsene i tvistemålslovens første, annen og fjerde del får, forsåvidt de passer, og ikke annet er bestemt, tilsvarende anvendelse på tvister for skifteretten, dog således at der med hensyn til bevis og bevisførsel gjelder samme regler som under hovedforhandling i tvistemål.

Reises der tvist om krav som er fremsatt av en loddeier, er som hans motpart kun de å anse som har bestridt kravet. Beslattes det ellers ikke å reise tvist for skifteretten om et anmeldt krav, er beslutningen ikke til hinder for at en loddieier som er uenig i beslutningen reiser tvist om kravet når dette skjer uten ugrunnet opphold. Skifterettens avgjørelse av kravet er i alle tilfelle bindende for samtlige loddeiere.

§ 23. Skifterettens avgjørelser er kjennelser:

- 1) når de avgjør en rettstvist;
- 2) når avgjørelsen efter lov om domstolene eller lov om rettergangsmåten for tvistemål vilde ha vært kjennelse om avgjørelsen var truffet under søksmål.

§ 24. Før skifteretten avsier en kjennelse efter § 23 nr. 1, skal den så vidt mulig gi den eller dem som den angår anledning til å uttale sig enten muntlig eller skriftlig.

I forhold til loddeiere kan oplesning av kjennelsen i skiftesamling tre istedenfor forkynnelse.

§ 25. Skifteretten avgjør om en kjennelse som er avsagt under behandlingen av boet, skal legges til grunn for den videre behandling før den er blitt rettskraftig.

§ 26. Skifterettens kjennelser er gjenstand for anke når de gjelder spørsmål om skifterettens overtagelse av boet eller

avgjør tvist om fordeling, utlevering eller dekning av midler 21 febr.
som er under skifterettens forvaltning.

§ 27. Avgjørelser og forføininger av skifteretten som ikke kan påankes, er gjenstand for kjæremål. Kjæremålet kan ikke grunnes på at avgjørelsen er uhensiktsmessig eller uheldig. Kjæremålsfristen er en måned.

§ 28. Fristen for kjæremål overfor en avgjørelse som ikke skal forkynnes eller meddeles vedkommende, regnes fra den dag avgjørelsen blev truffet. Skal en avgjørelse meddeles vedkommende, regnes fristen for anke og kjæremål fra den dag meddelelsen er avsendt, såfremt den gis i brev.

Opreisning mot forsømmelse av frister eller rettsmøter under skiftebehandling gis ikke efterat boet er utloddet. Efter dette tidspunkt kan gjenoptagelse ikke kreves.

§ 29. Bestemmelsene i § 20 får tilsvarende anvendelse når skifterettens avgjørelser angripes ved anke eller kjæremål. Skifteretten opnevner i disse tilfelle en prosessfullmektig hvis der ikke er bestyrer som saken overlates til.

Foranstående gjelder ikke avgjørelser som er truffet i tvist mellom loddeiere eller i tvist som er reist i medhold av § 22 næst siste punktum.

§ 30. En tvist, som hører under skifteretten, kan bringes inn for den gjennom søksmål, såfremt det på grunn av rettsspørsmålets art eller de opplysninger som kreves, anses hensiktsmessigst, at tvisten behandles i et søksmåls former, og retten gir samtykke.

Under samme betingelser kan skifteretten henvise tvisten til sådan behandling.

Før retten gir samtykke eller beslutter henvisning, skal den gi partene anledning til å uttale sig. Rettens beslutning om å samtykke i eller henvise til søksmålsbehandling kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 31. Skal en tvist behandles som søksmål, fastsetter skifteretten hvem som skal reise søksmålet, og innen hvilken frist det må anlegges.

Megling i forliksrådet foretas ikke, og hovedforhandling kan berammes uten saksforberedelse. Men ellers kommer de almindelige regler om søksmål for herreds- og byrett til anvendelse, hvis ikke annet følger av bestemmelsene i denne lov.

Skifteretten kan av eget tiltak beslutte å fremme behandlingen av boet uten hensyn til tvisten, hvis søksmål ikke blir anlagt innen den frist som er satt, eller hvis avgjørelsen av søksmålet blir utilbørlig sinket ved feil av den part som har reist det.

Rettens beslutninger efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

21 febr.

5te kapitel. Tilbakelevering.

§ 32. Et bo kan kreves tilbakelevert fra skifteretten, når den grunn som foranlediget den offentlige skiftebehandling, ikke lenger er til stede. At fristen i § 83 nr. 1 er utløpet er ikke til hinder for tilbakelevering, hvis der avgis sådan erklæring som der omhandlet.

Tilbakelevering kan ikke skje medmindre alle loddeiere er enige derom. Dog finner tilbakelevering sted efter begjæring av gjenlevende ektefelle alene når denne erklærer å ville bli sittende i uskiftet bo og oppfyller betingelsene derfor.

Er offentlig skiftebehandling begjært i medhold av § 81 annet og følgende ledd, kan tilbakelevering ikke kreves medmindre de fordringshavere som har anmeldt sine krav, fyldestgjøres eller stilles sådan sikkerhet som skifteretten finner betryggende.

§ 33. Er en tvist påbegynt ved skifteretten, blir den uten hensyn til tilbakeleveringen å fullføre ved skifteretten. Tvist anses påbegynt når den som har anmeldt et krav, har fått meddelelse om at det blir bestridt.

§ 34. Tilbakelevering besluttet ved kjennelse.

Om tilbakeleveringen skal skifteretten uopholdelig underrette loddeiere, legatarer samt de kreditorer som har anmeldt sine krav. Har der vært tvist, må kjennelsen forkynnes for den som den går imot.

6te kapitel. Utlodning.

§ 35. Boets deling foretas ved utlodning i rettsmøte i henhold til et i rettsboken innført opgjør.

§ 36. Utenfor det i § 109 nevnte tilfelle skal alle kreditorer gis utlegg i penger.

§ 37. Gis der utlegg med pant, skal følgende prioritetsorden iakttas:

- 1) Skifteomkostninger og annen massegjeld,
- 2) prioritert gjeld,
- 3) uprioritert gjeld,
- 4) legatarer,
- 5) loddeiere.

§ 38. Utlegges på skifte fast gods til eiendom eller gis utlegg med pant i fast gods eller løsøre, skal skifteforvalteren besørge utlegget tinglyst snarest mulig på boets bekostning.

§ 39. Om utlodningen skal skifteforvalteren uopholdelig underrette dem som har fått utlegg.

Er der umyndige loddeiere eller fraværende loddeiere, hvis midler skal forvaltes som foreskrevet for forsvunnes

etterlatte formue, skal skifteforvalteren uopholdelig sende 21 febr. overformynderiet på det sted hvor arven er falt en opgave (loddsseddel) inneholdende nøiaktig redegjørelse for de midler som er utlagt sådanne arvinger.

§ 40. Utlodningen er gjenstand for anke. Ankefristen er 6 uker regnet fra utlodningsdagen.

Skifteretten kan omgjøre utlodningen forsåvidt det ikke nødvendiggjør nogen tilbakebetaling.

Betaling i henhold til utlodningen kan ikke kreves før ankefristen er utløpet.

§ 41. Er en kreditor forbigått ved utlodningen av et bo hvori avdødes gjeld ikke er overtatt, kan han uten å påanke utlodningen kreve loddeierne en for alle og alle for en inntil den verdi de har mottatt.

§ 42. Hvis en loddeier urettelig er forbigått ved utlodningen i et dødsbo eller har fått for liten lodd, får bestemmelsene i lov av 12 oktober 1857, jfr. lov av 7 juli 1922 § 27, tilsvarende anvendelse.

§ 43. Legatarer som ved testament er tillagt eiendomsrett eller annen tinglig rett til bestemte gjenstander, berøres ikke av utlodningen. Gjøres en sådan rett gjeldende efter utlodningen, kan den loddeier som rammes derav, kreve tapet fordelt under anvendelse av reglene i lov av 12 oktober 1857 § 27.

På andre legatarer får § 42 tilsvarende anvendelse.

Annen del.

Felleseieskifte mellem ektefeller.

7de kapitel. Almindelige regler.

§ 44. En ektefelle kan kreve felleseiet skiftet:

- 1) når det ved ektepakt er avtalt at bestående formuesfelleskap skal opheves;
- 2) når formuesfellesskapet er besluttet ophevet i medhold av lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927, 7de kapitel;
- 3) når det ekteskapelige samliv opheves ved bevilling eller ekteskapet oppløses ved bevilling eller dom eller omstøtes.

Er nogen av ektefellene umyndig, skal felleseiet i de under 1—3 nevnte tilfelle skiftes uten hensyn til om partene begjærer det.

Hvis en ektefelle er fraværende utenfor riket eller hans oppholdssted ikke kjennes, regnes han for å ha begjært skifte hvis han ikke uttrykkelig har tilkjennegitt noget annet.

21 febr. En ektefelles kreditorer har samme adgang til å kreve skifte som ektefellen selv, hvis det er nødvendig for å opnå dekning.

§ 45. Hver av ektefellene har rett til av det, som han har bragt inn i felleseiet, å beholde så meget efter takst som er nødvendig til å dekke de forpliktelser, som påhviler ham, derunder den del, som faller på ham, av de forpliktelser som begge ektefeller hefter for, forsåvidt der ikke er avsatt midler i henhold til § 46.

Har en ektefelle pådratt sig forpliktelser ved å van-skjømte sine økonomiske anliggender eller ved annen util-børlig adferd eller til forøkelse av særeiemidler eller erhver-velse av rettigheter, som efter sin art er undtatt fra deling, kan han alene forlange dekning av midler som er felleseie, for den del av disse forpliktelser, som ikke kan dekkes av midler han måtte ha som særeie.

§ 46. Er der, når felleseiet skal skiftes, gjeld som begge ektefeller hefter for, kan enhver av dem forlange, at den del av gjelden som faller på den annen, skal betales på skiftet, forsåvidt det kan gjøres med midler som den annen har bragt inn i felleseiet; er gjelden ikke forfallen, kan det på samme måte kreves at der avsettes til betaling av den eller at der stilles betryggende sikkerhet.

Strekker de nevnte midler ikke til, kan det kreves at det manglende skal tas av det som tilfaller den annen ektefelle efter § 47.

§ 47. Det som er i behold av felleseiet, efterat der er av-satt midler til dekning av begge ektefellers forpliktelser over-ensstemmende med § 45 eller forpliktelsene i tilfelle er dekket eller sikret overensstemmende med § 46 første ledd eller § 56, deles likt mellom ektefellene, forsåvidt ikke annet følger av denne lov eller andre særlige lovbestemmelser.

§ 48. Hver av ektefellene har rett til forlods å utta gjen-stander, som utelukkende tjener til hans personlige bruk, for-såvidt gjenstandenes verdi ikke står i misforhold til ekte-fellenes formuesstilling.

§ 49. Har en ektefelle fått midler som er felleseie, til dekning av sådan gjeld som er nevnt i § 45 annet ledd, kan den annen ektefelle kreve vederlag herfor av det samlede be-holdne felleseie.

§ 50. Hver av ektefellene har rett til efter takst å få fast eiendom, som han har bragt inn i felleseiet, samt det løsøre han trenger til fortsettelse av sin næring. For den del av takstsummen som skal tilfalle den annen ektefelle, kan kreves henstand mot pant i den faste eiendom inntil takstverdien for

denne eller for øvrig mot betryggende sikkerhet. Fordringen forrentes med lovens rente og kan fra begge sider opsies med 6 måneders varsel. 21 febr.

I øvrig har hver av ektefellene rett til på sin lodd å beholde efter takst den eiendom, som han har bragt inn i felles-eiet.

§ 51. Med de undtagelser som følger av denne lov eller av andre lover eller av gyldig viljeserklæring, har enhver ektefelle krav på at de til felleseiet hørende eiendeler blir solgt under skiftet.

Private brev og andre eiendeler hvis avhendelse til fremmede vil virke anstøtelig, kan ikke kreves solgt til utenforstående.

Utestående fordringer kan bare kreves solgt, når inn-drivelse vil medføre særlig ophold eller ulempe.

§ 52. Skiftes der privat, kan hver av ektefellene forlange at salget av boets eiendeler skal foregå ved offentlig auksjon, forsåvidt det kan skje uten særlig ulempe. Dette gjelder dog ikke handelsvarer og kursnoterte verdipapirer.

Skiftes der offentlig, bestemmer skifteretten på hvilken måte boets eiendeler skal realiseres, hvis ektefellene ikke blir enige.

8de kapitel. Offentlig skifte.

§ 53. Skiftet foretas ved skifteretten

1. hvis nogen av ektefellene begjærer det,
2. hvis det begjæres av en kreditor som har rett til å kreve skifte efter § 44 siste ledd,
3. hvis nogen av ektefellene er umyndig,
4. hvis nogen av ektefellene er fraværende utenfor riket eller hans opholdssted ikke kjennes.

§ 54. Under den offentlige skiftebehandling inndras også ektefellenes særeie i den utstrekning, som denne lovs § 57 samt lov om ektefellers formuesforhold §§ 18 og 19 medfører.

§ 55. Skifteretten kan når en ektefelle begjærer det, sørge for at forfallen gjeld som han hefter for, dekkes av det som han råder over av felleseiet.

Er der gjeld som påhviler begge ektefeller, skal skifteretten hvis nogen av dem begjærer det, sørge for at den del av gjelden som faller på den annen, så vidt mulig blir dekket eller sikret overensstemmende med § 46.

§ 56. Går et krav ut på bestemte ting som er i boets besiddelse, skal skifteretten sørge for at det dekkes også hvis den berettigede forlanger det, og kravet er forfallent.

21 febr.

§ 57. En ektefelle, som har fått sig tilkjent erstatning og opreisning i henhold til § 38 eller § 55 i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918, er berettiget til å få dette krav dekket under skiftet av den skyldige ektefelles lodd i felleseiet og, hvis dette ikke strekker til, av hans særeie.

§ 58. Bestrides et for skifteretten anmeldt krav, blir tvisten hvis nogen av ektefellene forlanger det, å avgjøre av skifteretten, hvis sak ikke er anlagt ved annen domstol. Går kravet ut på bestemte ting som er i boets besiddelse, kan også kreditor kreve skifterettens avgjørelse, hvis kravet er forfallent.

Efter at skifterettens avgjørelse er begjært, kan sak ikke anlegges ved andre domstoler. For øvrig er skiftebehandlingen uten innflydelse på adgangen til å foreta rettslig inn drivelse hos loddeierne.

For krav som er påkjent efter første ledd, kan tvangsfullbyrdelse også skje i den ansvarlige ektefelles særeie.

§ 59. Er der grunn til å frykte for, at en ektefelle vil forrykke formuesstillingen i tiden mellom fremsettelsen av krav om offentlig skifte eller ophevelse av formuesfellesskap og delingen, kan skifteretten av eget tiltak eller efter begjæring treffe midlertidige forføyninger for å sikre den annen ektefelles rettigheter.

Bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 §§ 265—268 får tilsvarende anvendelse.

De felles eiendeler kan ikke tjene til dekning av en ektefelles særgjeld, som er stiftet efter fremsettelsen av kravet om ophevelse av formuesfellesskapet eller efter bevillingen til ophevelse av det ekteskapelige samliv eller efter ekteskapets ophør.

Tredje del.

Dødsboskifte.

Første avsnitt. Almindelige bestemmelser.

9de kapitel. Retten til å kreve skifte.

§ 60. En loddeier kan når som helst kreve et dødsbo skiftet, hvis ikke annet er vedtatt eller er bestemt ved gyldig testament.

Samme rett til å kreve skifte som arvingen har den til hvem han måtte ha overdratt sin arvelodd, samt hans konkursbo og kreditorer som har tatt utlegg i hans lodd.

Ved foranstående gjøres dog ingen forandring i reglene i lov om uskiftet bo av 4 juli 1927.

10de kapitel. *Avdødes formue.*

21 febr.

§ 61. Enhver loddeier kan kreve at boets eiendeler blir solgt hvis ikke annet følger av denne lov, eller er bestemt i gyldig testament.

Bestemmelsene i § 51 annet og tredje ledd og § 52 får tilsvarende anvendelse.

§ 62. Den odels- eller åsætesberettigede loddeier kan kreve sig avdødes jordegods utlagt på skiftet; takstsummen må innbetales til boet, forsåvidt det er nødvendig til dekning av gjeld som medarvingene eller gjenlevende ektefelle svarer for og som kan kreves avlagt under skiftet; hvis åsætestaksten i forbindelse med boets øvrige midler ikke er tilstrekkelig til å skaffe dekning for gjelden, må den åsætesberettigede tilskyte det manglende, dog ikke utover full takst.

§ 63. Gjenlevende ektefelle har, forsåvidt det kan skje uten hinder av nogens odelsrett, på skifte med avdødes arvinger rett til å få utlagt på sin lodd etter takst så mange av fellesboets eiendeler som han ønsker mot at arvingene blir fyldestgjort med penger, eller forsåvidt de er umyndige får sådan sikkerhet som nevnt i § 65 eller annen betryggende sikkerhet.

§ 64. Gjenlevende ektefelle har rett til uten hensyn til boets stilling å utta av felleseiet gjenstander og rettigheter, som han kunde undta fra utlegg uten at han plikter å yde vederlag for den del av verdien som måtte overstige hans lodd.

§ 48 får tilsvarende anvendelse.

§ 65. Overtas eiendeler i medhold av § 62 eller § 63, får de øvrige loddeiere, forsåvidt ikke boets andre midler strekker til, for sitt tilkommende en fordring på overtageren.

Er det fast eiendom som overtas, skal der til sikkerhet gis panterett i eiendommen. Fordringen forrentes med lovens rente og kan fra begge sider opsies med 6 måneders varsel.

§ 66. Bestemmelsen i § 45, jfr. § 49, får tilsvarende anvendelse i forholdet mellom gjenlevende ektefelle og den avdøde ektefelles arvinger. Dog er reglene i § 45 annet ledd uten anvendelse på gjenlevende ektefelles rett i forhold til arvingene, og heller ikke kan disse kreve vederlag etter § 49.

Det beholdne felleseie deles likt mellom gjenlevende ektefelle og avdødes arvinger, hvis ikke annet følger av særskilt lovbestemmelse.

11te kapitel. *Avdødes gjeld.*

§ 67. Har arvingene overtatt avdødes gjeld, kan enhver av dem kreve at den forfalne gjeld etter avdøde dekkes før der skiftes mellom loddeierne, og at der avsettes et tilstrekke-

21 febr. lig beløp til dekning av eller stilles betryggende sikkerhet for uforfalne fordringer, forsåvidt disse ikke er sikret ved betryggende pant i boets eiendommer.

Av felleseie som skiftes, kan arvingene bare kreve at gjelden betales forsåvidt skje kan av den del av felleseiet som avdøde rådet over eller av avdødes lodd i det beholdne felleseie.

Bestemmelsen i § 46 skal gjelde tilsvarende i forholdet mellom en ektefelle og den annen ektefelles arvinger.

§ 68. Ektefelle eller arving som har overtatt avdødes gjeld, svarer også for fordringer der oppstår ved arvefallet som følge av testamentarisk bestemmelse. Legat av felles-eie kan ikke kreves utredet så lenge gjenlevende har rett til å sitte i uskiftet bo.

Er der flere arvinger, svarer de overfor sådanne krav i samme forhold som de tar arv. Deler de arven mellom sig uten å dekke kravet, blir de dog ansvarlige en for alle, medmindre de har vært ukjent med kravet eller dette først forfalt på et senere tidspunkt.

I intet tilfelle svarer ektefelle eller arvinger utover hvad avdøde hadde rådighet til å forføie over ved testament.

12te kapitel. Proklama og andre innkallelser.

§ 69. Før der skiftes mellom loddeierne, skal avdødes kreditorer innkalles ved proklama, hvis nogen av loddeierne forlanger det. Er gjelden ikke overtatt, skal sådant proklama i alle tilfelle utferdiges. Ellers kan proklama også utstedes efter at der er skiftet.

§ 70. Behandles boet av skifteretten, utferdiges proklamaet av denne. Skiftes der privat, må proklamaet underskrives personlig eller ved fullmektig av minst 1 for gjelden ansvarlig loddeier.

§ 71. Proklamaet skal inneholde:

1. avdødes navn, stilling og siste bopel;
2. opfordring til kreditorerne om å melde sine krav med tilkjenneivelse av at disse ellers tapes;
3. fristen for anmeldelsen;
4. hvem kravet skal meldes til. Står boet under skifteretten, skal kravet meldes til denne. Under enhver omstendighet må den som kravet skal meldes til, ha bopel i riket.

§ 72. Proklamaet kunngjøres ved opslag på tingstedet samt ved to gangers innrykkelse med minst en ukes mellomrum i Norsk Kunngjørelsestidende og i minst 1 avis som er almindelig lest på stedet.

§ 73. Proklamafristen er tre måneder regnet fra siste kunngjørelse.

For de i §§ 79 og 80 omhandlede debitorer begynner 21 febr. fristen for statens krav i intet tilfelle å løpe før meddelelse er mottatt.

§ 74. Proklamaet rammer kun de forpliktelser som påhvile avdøde.

§ 75. Oversittes fristen, bortfaller fordringen, hvis ikke annet er bestemt ved lov.

På tilbakeholdsrett og panterett er fristens utløp uten innflydelse. Lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 § 6 annet ledd får tilsvarende anvendelse.

Proklamafristens utløp er uten betydning for gjenlevende ektefelles rett til å kreve felles gjeld dekket under skiftet.

§ 76. Samme virkning som anmeldelse overensstemmende med proklamaet har det hvis loddeierne overfor kreditor eller skifteretten erkjenner fordringens riktighet.

Samme virkning har også saksanlegg mot loddeierne i tilfelle hvor ikke skifteretten er eneste domsmyndighet. Lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 § 12 første og annet ledd får tilsvarende anvendelse.

Saksanlegg overfor en enkelt av loddeierne avbryter ikke fristens løp for de andre. Men saksøkte kan holde åpent sitt regresskrav hvis han innen en måned efter proklamafristens utløp anmelder kravet på foreskrevne måte.

§ 77. Skifteretten skal uopholdelig varsle testamentsarvinger og legatarer. Andre loddeiere skal varsles såfremt de er fraværende utenfor rettskretsen. Skifteretten skal så vidt mulig søke opplysning om deres opholdssted og kan i den hensikt kreve bistand av politi og lensmenn.

§ 78. Oprettes der ved testament en ny stiftelse, skal skifteretten underrette stiftsdireksjonen, som representerer stiftelsen under skiftet inntil særskilt styre er opnevnt.

§ 79. Var avdøde statens oppebørselsbetjent eller forlover for en sådan, skal skifteretten snarest mulig gi vedkommende departement underretning om dødsfallet.

§ 80. Om anmeldelse til tollkassereren har det sitt forblivende med bestemmelsene i lov om tolloplag av 7 mai 1904 § 10 c.

Annet avsnitt. Offentlig skifte.

13de kapitel. Tilfelle hvor offentlig skifte skal finne sted.

§ 81. Enhver som har rett til å kreve skifte, kan forlange at skifteretten overtar behandlingen av boet, medmindre arvelateren ved gyldig testament har bestemt at skiftet skal utføres av testamentsfullbyrdere.

21 febr.

Den som har fordring på avdøde, kan innen 6 måneder efter at arvingene har overtatt gjelden kreve at boet tas under offentlig skiftebehandling efter reglene i 15de kapitel, såfremt han sannsynliggjør at hans utsikt til å få dekning vesentlig forringes som følge av arvingenes forhold eller formuesforfatning. Hvis arvingene har overtatt gjelden efterat offentlig skiftebehandling er begynt, skal skifteretten uopholdelig gi de kreditorer som har anmeldt sine krav, underretning om gjeldsovertagelsen. Kreditorene kan da kreve den offentlige skiftebehandling fortsatt efter reglene i 15de kapitel på de vilkår som er nevnt i forrige punktum. Skifteretten avgjør hvorvidt gjeldsovertagelsen skal få nogen virkning før fristen er utløpet.

Den i foregående ledd omhandlede rett har kreditorene også overfor gjenlevende ektefelle som har overtatt gjelden i medhold av § 86 eller som har overtatt boet uskiftet.

Bestemmelsene i annet og tredje ledd får også anvendelse på fordringer som er opstått ved arvefallet som følge av testamenterisk bestemmelse.

Ansvar for avdødes gjeld som loddeierne har overtatt i medhold av §§ 84, 86 eller uskiftelovens § 9, bortfaller hvis boet tas under offentlig skiftebehandling i medhold av nærværende paragrafs annet og tredje ledd.

§ 82. Skifteretten kan overta boets behandling i medhold av § 81 selv om der er tvil om rekvirentens rett, når der er tilveiebragt formodning for denne og en utsettelse kan befryktes å ville volde rekvirenten tap.

§ 83. Uten hensyn til om det forlanges skal skifteretten overta behandlingen av et bo:

- 1) hvis ikke alle arvinger innen 60 dager efter dødsfallet erklærer overfor skifteretten at de overtar fullt og udeelt ansvar for avdødes forpliktelser;
- 2) hvis nogen loddeier er under 18 år eller er umyndiggjort;
- 3) hvis nogen loddeier er fraværende utenfor riket eller hans opholdssted ikke kjennes, og han ikke innen sådan frist som nevnt i post 1 har fått stedfortreder;
- 4) hvis staten er arving;
- 5) hvis avdøde ved gyldig testament har bestemt at hans bo skal opgjøres av skifteretten eller at arv som tilfaller nogen av hans arvinger skal behandles som umyndiges midler;
- 6) i det i lov om forsvunne og andre fraværende personer av 12 oktober 1857 § 9 omhandlede tilfelle;

7) når den avdøde har vært statens regnskapsbetjent og 21 febr. vedkommende departement ikke samtykker i at der skiftes privat.

Skifteretten kan forlenge den i post 1 nevnte frist med ytterligere 30 dager, såfremt der er loddeiere som opholder sig i utlandet.

Offentlig skiftebehandling i medhold av denne paragraf kan ikke utelukkes ved testamentarisk bestemmelse, medmindre der er truffet bindende bestemmelse om innsettelse av testamentsfullbyrder, jfr. § 111.

§ 84. Erklæring som nevnt i § 83 nr. 1 kan bare avgis av myndige arvinger. Dog kan verge avgi sådan erklæring for mindreårig arving som har fylt 18 år, såfremt denne samtykker.

§ 85. Om tilstedeværelsen av omstendigheter som efter § 83 gjør det til plikt for skifteretten å overta boets behandling, skal skifteretten anstille sådanne undersøkelser som uten vanskelighet og tidsspille kan foretas og kan herunder kreve bistand av politi og lensmenn. Bestemmelsene i § 82 får tilsvarende anvendelse.

§ 86. Har formuesfellesskap funnet sted, overtar ikke skifteretten behandlingen av fellesboet av den i § 83 nr. 1 nevnte grunn, såfremt gjenlevende ektefelle innen utløpet av den der nevnte frist erklærer overfor skifteretten at han overtar avdødes forpliktelser; er boets formue efter fradrag av gjelden mindre enn kr. 2000,00, overtar skifteretten i så fall heller ikke boet av den i § 83 nr. 2 nevnte grunn.

§ 87. Offentlig skiftebehandling av fellesbo i henhold til § 83 finner ikke sted, hvis gjenlevende ektefelle innen den i § 83 nr. 1 nevnte frist erklærer å ville bli sittende i uskiftet bo og godtgjør at han oppfyller betingelsene herfor efter lov nr. 4 av 4 juli 1927.

§ 88. Offentlig skiftebehandling finner ikke sted, hvis boets midler antas utilstrekkelige til å dekke skifteomkostningene og der ikke stilles betryggende sikkerhet for disse.

Arvingene svarer i så fall for gjelden en for alle og alle for en inntil verdien av boets eiendeler eller hvor det gjelder felleseie, inntil verdien av den del som avdøde rådet over eller av hans lodd i det beholdne felleseie.

§ 89. Offentlig skiftebehandling av fellesbo finner ikke sted uten i henhold til § 81 annet ledd eller efter begjæring av gjenlevende ektefelle, såfremt denne har overtatt avdødes gjeld og der ikke antas å ville bli noget å arve.

21 febr.

§ 90. Under offentlig skiftebehandling av et fellesbo inn-
dras også ektefellenes særeie i den utstrekning som denne
lovs § 94, lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927
§§ 18 og 19 og lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 § 8 medfører.

§ 91. Er der fremsatt begjæring om offentlig skifte efter
§ 81 eller er det uvisst om der vil bli offentlig skifte efter
§ 83, skal skifteretten treffe de midlertidige forføininger som
måtte finnes påkrevet for å hindre at noget foregripes. Be-
stemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915
§§ 265—268 får tilsvarende anvendelse.

*14de kapitel. Offentlig skiftebehandling, hvor avdødes gjeld
er overtatt av arvingene eller av gjenlevende ektefelle.*

§ 92. Er avdødes gjeld overtatt i medhold av § 83 nr. 1,
§ 86 (jfr. § 89) eller lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 § 9,
skal skifteretten hvis det begjæres av nogen for gjelden an-
svarlig loddeier, sørge for under skiftet at avdødes kredi-
torer fyldestgjøres eller sikres overensstemmende med § 67.

§ 93. Er det felleseie som skiftes, kan skifteretten efter
begjæring av gjenlevende ektefelle også sørge for at forfalne
krav på denne dekkes, forsåvidt skje kan av den del av felles-
boet som han rådet over eller som vilde tilfalle ham selv.

§ 94. Bestemmelsen i § 56 får tilsvarende anvendelse.
Bestemmelsen i § 57 får tilsvarende anvendelse når ekte-
fellen skifter med den skyldige ektefelles arvinger samt på
krav på opreisning og erstatning efter lov om inngåelse og
opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 40.

§ 95. Loddeierne kan kreve skifterettens avgjørelse av
anmeldte krav på avdøde eller — hvor der er felleseie — på
gjenlevende ektefelle. Bestemmelsene i § 58 annet, tredje og
fjerde punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 96. For fordringer som er fastslått ved dom eller annet
tvangsgrunnlag overfor avdøde eller samtlige ansvarlige
loddeiere eller som er påkjent av skifteretten i medhold av
§ 95, kan tvangsfullbyrdelse søkes både i de under skifte-
rettens forvaltning stående midler og i loddeiernes formue
for øvrig.

§ 97. Skifteretten drar omsorg for at legater efter av-
døde blir fyldestgjort i boet.

§ 98. Når et bo som lengstlevende ektefelle har beholdt
uskiftet, skal skiftes med avdødes livsarvinger, kan skiftet,
hvis lengstlevende ønsker det, foregå uten at der optas regi-
strering eller takst over boets eiendommer.

Lengstlevende skal i så fall i en skiftesamling avgi en
summarisk opgave over boets eiendeler og gjeld. Hvis arvin-

gene eller deres verger ikke vedtar denne opgave, eller skifteforvalteren på de umyndiges vegne finner særlig grunn til å dra opgavens riktighet i tvil, kan de kreve nærmere opplysninger og i fornødent fall registrering og takst. 21 febr.

15de kapitel. Offentlig skiftebehandling hvor avdødes gjeld ikke er overtatt.

§ 99. Er avdødes gjeld ikke overtatt, skal med den begrensning som følger av § 109 annet ledd alle fordringer på avdøde betales under skiftet, forsåvidt de er anmeldt i boet, eller gjenlevende ektefelle krever det i medhold av § 67 siste ledd.

§ 100. Er boet insolvent, omsettes alle krav i penger og gis forholdsmessig utlegg under iakttagelse av de almindelige regler om fortrinsrett for fordringer. Konkurslovens §§ 119—122 får tilsvarende anvendelse, således at dødsdagen regnes like med dagen for konkursens åpning.

§ 101. Av forfalne fordringer som ikke er rentebærende regnes, hvis boet er solvent, lovens rente når en måned er gått siden fordringen er anmeldt i boet.

§ 102. Betales en ikke rentebærende fordring før forfallsdag, fratrekkes mellemrente efter lovens rentefot regnet fra betalingsdagen til forfallsdag, hvis boet er solvent, og fra dødsdagen til forfallsdag hvis boet er insolvent.

§ 103. Er boet solvent, bør de godkjente fordringer snarest mulig betales eftersom de forfaller.

Er boet insolvent, bør ingen utbetaling skje uten i henhold til utlodning. Dog kan massegjeld og prioriterte fordringer betales, når det må antas at boet vil gi full dekning til sådanne.

Foreløbig utlodning kan finne sted, når proklamafristen er utløpet.

§ 104. Bestrides en anmeldt fordring eller en påstått tinglig rettighet, avgjør skifteretten tvisten. Søksmål til inn- tale av andre krav enn massefordringer og tinglige krav kan ikke reises ved andre domstoler.

Er boet insolvent, bør skifteforvalteren i almindelighet innkalle kreditorene til skiftesamling hvor fordringene prøves. Konkurslovens §§ 91 og 92 får tilsvarende anvendelse.

§ 105. Tvangsfullbyrdelse i boets midler for andre krav enn de i § 104 annet punktum nevnte kan ikke finne sted. Dog kan tvangsforføininger på grunnlag av gyldig pante- rett finne sted uhindret av skiftebehandlingen.

§ 106. Panterett stiftet under tvangsfullbyrdelse kan ikke gjøres gjeldende, medmindre tinglysning eller — for løs-

21 febr. øres vedkommende — besiddelsesovertagelse hadde funnet sted før dødsfallet. Er boet insolvent, får konkurslovens § 128 første ledd tilsvarende anvendelse, således at dødsdagen regnes like med dagen for konkursens åpning.

For øvrig er skiftebehandlingen uten innflytelse på pant-havers rett.

§ 107. Ved anvendelsen av foranstående regler på felles-eie kommer med de nedenfor nevnte undtagelser kun den del av felleseiet i betraktning som avdøde rådet over, samt hans lodd i det beholdne felleseie.

Er der gjeld som også påhviler gjenlevende ektefelle, skal dog den del derav som faller på ham — selv om gjelden ikke er forfallen — dekkes av det som gjenlevende har innbragt eller i tilfelle av hans lodd i det beholdne felleseie. Dog kan midler som gjenlevende har innbragt, ikke anvendes på denne måte, såfremt han er insolvent og ikke er satt under konkurs.

Går gjenlevende ektefelle konkurs, eller dør han uten at nogen overtar gjelden, får bestemmelsene i konkurslovens § 121 tilsvarende anvendelse på felleskreditorene.

§ 108. Bestemmelsene i § 55 første ledd, § 56 og § 58 får tilsvarende anvendelse på gjenlevendes kreditorer.

§ 109. Med den av § 62 følgende undtagelse skal boets eiendeler gjøres om i penger, forsåvidt det er nødvendig for å dekke gjelden.

Kreditorer som ikke på annen måte kan få dekning, gis så langt takstsummen rekker, utlegg hos den odels- eller åsætesberettigede med pant i eiendommen. Utlegget forrentes med 4 procent årlig, hvis ikke høiere rente er vedtatt, og forfaller etter seks måneders opsigelse.

§ 110. Er der noget igjen etterat kreditorene har fått dekning, skal legatane fyldestgjøres, forsåvidt legatet ikke overskrider hvad arvelateren hadde testamentarisk rådighet over. Kan de ikke helt ut fyldestgjøres, skjer forholdsmessig avkortning; dog går en legatar som har fått tildelt en tinglig rett, foran legatar som er tildelt en fordringsrett.

Tredje avsnitt.

16de kapitel. Dødsboskifte ved testamentsfullbyrdere.

§ 111. Den som ikke har sådanne livsarvinger, som nevnt i § 83, nr. 2 og 3, kan ved testament bestemme at en av ham innsatt testamentsfullbyrder skal utføre bobehandlingen. En sådan bestemmelse er dog ikke bindende for livsarvinger eller hvis der er fellesbo, for gjenlevende ektefelle.

Er den innsatte testamentsfullbyrder eller nogen av flere

innsatte testamentsfullbyrdere død, tas boet under offentlig 21 febr. skiftebehandling, medmindre testamentet inneholder bestemmelse om hvorledes der i så fall skal forholdes.

§ 112. Inden 30 dager efter dødsfallet skal den innsatte testamentsfullbyrder innsende til skifteretten:

- 1) opgave over arvelaterens formue og gjeld ledsaget av bekreftet avskrift av arvelaterens siste selvangivelse;
- 2) opgave over arvinger og legatarer;
- 3) tilbud om den sikkerhet han er villig til å stille for sin forvaltning av boet.

Nærmere regler om innholdet av de under 1 og 2 nevnte oppgaver kan vedkommende departement gi.

Skifteretten kan forlenge fristen med inntil to uker.

§ 113. Skifteretten skal som regel la boet registrere og i tilfelle forsegle, og den bestemmer hvorledes der skal forholdes med den midlertidige forvaltning av boet.

§ 114. Skifteretten innkaller snarest mulig loddeiere og legatarer til et møte for å gi dem anledning til å uttale sig om hvorvidt bobehandlingen bør overlates testamentsfullbyrderen.

Derefter avgjør skifteretten hvorvidt testamentsfullbyrderen skal godtas eller ikke.

Godtagelse skal nektes hvis den innsatte testamentsfullbyrder, eller — hvis der er flere — nogen av dem er ugild eller ikke kan anses skikket for hvervet, eller hvis den tilbudte sikkerhet ikke anses tilstrekkelig.

Skifterettens avgjørelse kan så vel av testamentsfullbyrderen selv som av enhver loddeier eller legatar innen 14 dager innbringes for vedkommende departement. Bestemmelsene i tvistemålslovens §§ 399 og 401 får tilsvarende anvendelse.

§ 115. Godtas testamentsfullbyrderen, skal skifteretten som regel opnevne en revisor for boet. Revisors godtgjørelse fastsettes av skifteretten og utredes av boet. Nærmere regler for revisjonen gir vedkommende departement.

Testamentsfullbyrderen skal føre protokoll over forhandlingene i boet samt kassebok; bøkene skal autoriseres av skifteretten.

Boets pengemidler skal holdes i egen kasse.

§ 116. Er boet ikke sluttet innen ett år efter at testamentsfullbyrderen er godkjent, skal han sende skifteretten innberetning om bobehandlingen samt regnskap for boet. Senere skal slik innberetning og regnskap sendes efter skifterettens bestemmelse, dog minst hvert år. Nærmere forskrifter om innberetningen og regnskapet kan departementet gi.

Testamentsfullbyrderen plikter når som helst å gi skifteretten de opplysninger om boet som den krever og skal på

21 febr. forlangende forevise bøker, verdipapirer og andre dokumenter vedkommende boet.

§ 117. Hvad der i § 4 første og annet ledd, § 16 første punktum, § 17 første punktum, § 18 første ledd og §§ 19—21, §§ 92, 93, 94 og 97 er foreskrevet om skifteretten, får tilsvarende anvendelse på testamentsfullbyrderen.

Er gjelden ikke overtatt, får bestemmelsene i §§ 99, 101, 102, 103 1ste ledd, 109 og 110 tilsvarende anvendelse.

§ 118. Når boet er ferdig til slutning, skal testamentsfullbyrderen avlegge regnskap for skifteretten. Sådant regnskap skal også avlegges efter fullført utbetaling.

Nærmere regler om regnskapet kan departementet gi.

§ 119. Boet skal overgå til skifterettens behandling:

- 1) hvis nogen testamentsfullbyrder dør eller går konkurs eller blir umyndiggjort under bobehandlingen, medmindre testamentet inneholder bestemmelse om hvorledes der i så fall skal forholdes;
- 2) hvis nogen livsarving under bobehandlingen blir umyndiggjort eller forsvinner;
- 3) hvis der er tvil om boets solvens og gjelden ikke er overtatt således som nevnt i § 92.

§ 120. Skifteretten kan efter begjæring av en loddeier eller efter eget tiltak beslutte å overta bobehandlingen hvis den finner at en testamentsfullbyrder ikke passer sitt hverv på forsvarlig måte. § 114 siste ledd får tilsvarende anvendelse. Det samme gjelder hvis skifteretten nekter å overta behandlingen.

§ 121. Hvis ikke godtgjørelsen er fastsatt i testamentet, bestemmer skifteretten testamentsfullbyrderens godtgjørelse etterat han er gitt anledning til å uttale sig. Hvis det i testamentet er bestemt at fullbyrderen selv skal fastsette sin godtgjørelse, kan skifteretten nedsette den fastsatte godtgjørelse, hvis den finnes åpenbart urimelig. Godtgjørelse kan nektes, hvis behandlingen av boet ikke anses forsvarlig. Bestemmelsene i § 114 siste ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 122. For skifterettens medvirkning efter nærværende kapitel betales til statskassen halvdelen av almindelig skiftegebyr. Overtar skifteretten bobehandlingen, fragår betalingen i skiftegebyret.

Fjerde del.

17de kapitel. Forskjellige bestemmelser.

§ 123. Med hensyn til vergemål under offentlig skifte for personer om hvem det ikke vites om de var i live ved arvefallet eller som opholder sig utenfor riket eller hvis op-

holdssted ikke kjennes, får lov om vergemål for umyndige 21 febr. av 22 april 1927 2net kapitel tilsvarende anvendelse.

§ 124. Med loddeier forståes i denne lov enhver der i egenskap av ektefelle eller arving har krav på lodd i boet.

Med arving forståes enhver der efter lovens arvegangsregler eller siste viljeserklæring inntreer i avdødes efterlatenskaper helt ut eller efter et fastsatt forhold.

Med legatar forståes enhver annen som ved siste viljeserklæring er tilsagt nogen fordel ved arvelaterens død.

§ 125. Når under offentlig eller privat skifte nogen av boets eiendeler skal utlegges til en loddeier, blir den fornødne takst å holde som skiftetakst.

Skiftetakst holdes av skiftedommeren med tre skjønns menn. Taksten kan fremmes selv om partene uteblir. Dommeren deltar ikke i granskningen og verdsettelsen. Han kan overlate til skjønnsmennene å holde taksten alene, med påfølgende avhjemling i rettsmøte.

Ved overtakst er skjønnsmennenes antall fem. Overtaksten styres av skiftedommeren, såfremt der ikke er avgjort nogen tvist under undertaksten.

Omkostningene ved skiftetakst bæres av boet; ved overtakst bæres de av den som har forlangt taksten dersom undertaksten ikke forandres til hans fordel.

Om skiftesaker får for øvrig de almindelige bestemmelser om skjønn tilsvarende anvendelse så langt de passer. Dog gjelder ikke skjønnslovens § 5 annet ledd og § 13. Hvor forkynnelse er foreskrevet, kan ved skiftetakst i stedet meddelelse gis.

For skiftetakst betales ikke gebyr til statskassen. Dog betales ved privat skifte for avhjemling efter sportellovens § 14.

§ 126. Denne lov trer i kraft 1 januar 1931.

Fra samme tid opheves, forsåvidt de ennå er gjeldende: Norske lovs tredje bok første kapitel artikkel 5, femte bok annet kapitel, av fjerde kapitel artiklene 8, 9 og 10, sjette kapitel samt av femte bok trettende kapitel artiklene 27 til og med 37.

Forordning om moderasjon i tiden til arvs og gjelds spørsmål av 4 mars 1690 artikkel 1.

Reskript av 12 mars 1701 angående skifte på gods som de geistlige, kirker og fattige er beneficert med.

Forordning av 31 mars 1719 § 1.

Kammerrettsordning av 18 mars 1720 kapitel II § 18 og kapitel III § 10.

Forordning at vedkommende arvinger i stervboer må forunnes år og dag for å erklære sig om de arv og gjeld vil vedbli eller frasi, av 19 august 1735.

21 febr. Reskript av 21 april 1764 med tilleggsreskript av 6 mars 1789 angående fortegnelse over sluttede og avsluttede skifter i kjøpstædene og amtene årlig å innsende.

Plakat av 30 oktober 1767 hvorledes med stervboers midlers innkassering skal forholdes.

Forordning av 8 april 1768 anlangende at arvinger i stervboer må forunnes det såkalte beneficium inventarii.

Reskript av 2 juni 1775 angående skifternes behandling og incassationer i Agershus stifts kjøpstæder og Agershus amt.

Reskript av 14 november 1781 angående skifternes behandling m. v. i Bergen.

Reskript av 24 mai 1782 angående hvorledes det med skifternes behandling m. v. i Christiansands stift skal forholdes.

Forordning av 29 april 1785 angående hvorvidt executores testamenti må være berettiget til å øve jurisdiksjon.

Anordning angående fattigvesenets innretning i Christiansands stift av 5 mai 1786 cap. I § 3.

Cancelliskrivelse av 16 september 1786 angående at skifte- og auksjonsforvalterne ei befatte sig med hospitals- og fattiglemmers efterlatenskap.

Reskript av 25 juli 1788 § 2.

Reskript angående fattigforsørgelse og betleris avskaffelse i Trondhjem av 3 april 1789 § 10.

Reskript av 10 juli 1789 § 2.

Plakat av 26 mars 1790.

Plakat av 26 oktober 1792 angående kreditorers innkallelse ved skifter i uformuende stervboer m. v.

Forordning av 23 august 1793 angående anmeldelse om skifter der forrettes ved overordentlige skifteforvaltere, for den almindelige skifterett m. v.

Reskript av 1 februar 1794 angående sikkerhet og riktighet for umyndiges midler m. v. § 2.

Promemoria av 17 mai 1794.

Plakat som inneholder regler til sikkerhet for de offentlige stiftelsesmidler av 10 april 1795 § 1 første punktum for såvidt angår pålegget til skiftedommerne.

Reskript av 4 september 1795 angående lægdslemmers boer.

Reskript av 13 desember 1805 angående fattiglemmers boers behandling.

Lov angående odelsretten og åsætesretten av 26 juni 1821 §§ 15, 17 og 18.

21 febr.

Lov om proklamata i boer av 28 august 1851.

Lov om arv av 31 juli 1854 § 46.

Lov om forsvunne og andre fraværende personer av 12 oktober 1857 § 18 annet ledd.

Lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 § 108 og § 123 tredje punktum.

Lov om skifte av mindre dødsboer av 27 mars 1869.

Lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 §§ 34 og 35.

Lov om skifte- og konkurssaker av 21 juli 1916, undtagen forsåvidt angår konkurs og akkord.

Lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 § 98.

Lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 §§ 15 og 16.

§§ 9—19 i lov om ikraftttredelse av lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927.

Likeså opheves enhver annen bestemmelse som måtte være i strid med denne lov. Dog skal reglene i lov om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger av 2 juli 1920, jfr. nr. 3 av 14 juli 1922, være uberørt av denne lov.

§ 127. De hittil gjeldende skifteregler kommer fremdeles til anvendelse:

- 1) på felleseieskifte mellem ektefeller, når formuesfelleskapet er ophørt før denne lovs ikrafttreden;
- 2) på skifte efter arvelater som er død før denne lovs ikrafttreden, medmindre gjenlevende ektefelle, når denne lov trer i kraft, sitter i uskiftet bo;
- 3) på skifte av fellesbo når der har vært tinglyst sådan erklæring som nevnt i § 21 i lov nr. 2 av 20 mai 1927 om ikraftttredelse av lov om ektefellers formuesforhold.

Bestemmelsene i § 116 annet, tredje og fjerde punktum og §§ 118—120 får anvendelse selv om testator er død før denne lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 21 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Kongeleg resolusjon.

21 febr.

- I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916 skal etternemde tre i Hordaland fylke vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

- 21 febr. 1. Ei svær eik på Tuftaleitet på garden Tuften, grnr. 47, brnr. 1 Tørvikbygdi i Jondal herad.
2. Ei stor lind på Liåsen på garden Lien, grnr. 81, brnr. 1 i Os herad.
- II. Fredingsvedtaki skal kunngjerast med uppslag på fredingsstadene.

21 febr. **Kongeleg resolusjon.**

Med tilføre av § 11, jfr. § 4 i lov frå 16 mai 1860 um helseråd m. m. vert gjeve stadfesting på vedtak av Bø heradstyre, Telemark fylke, i møte 19 august 1929 um nedannemnde fyresegner for reinhald i skogstogor:

§ 1. Stoga skal vera godt lufta døgret rundt, serleg ved ventilar i gavlane eller trekkpipe i taket.

§ 2. Det er forbode å sputte på golv, vegger eller innbu.

§ 3. Sengene skal reidast upp kvar morgon. Det må ikkje nyttast laus sengehalv.

§ 4. Det skal vaskast upp etter kvart mål, koppar og bordstell setjast i hyllor eller skåp, grytor, steikepannor og kaffikjellar setjast ein stad for seg, matrestar og avfall førast burt. Maten skal gøymast i serskild matbu eller skåp.

§ 5. Minst ein gong i vika skal golvet vaskast. Kvar dag skal det sopast med lime etter at det fyrst er dynka med snø eller vatn so det ikkje gyv.

§ 6. Sopl, avfall, urin og anna subb må ikkje kastast utanfor dører eller ikring husveggene.

§ 7. Arbeidsgjevaren skal syte for at stoga er ordentleg reingjort når ho blir teke i bruk. Når eit arbeidslag reiser, skyldar det å gjera reint etter seg.

§ 8. Alle som bur i stoga skal syne reinsemnd og er andsvarlege for at desse fyresegner blir fylgde.

Dei vel seg imillom ein ordensmann som har tilsynet med luftinga og reinhaldet. Ordensmannen blir vald anten skiftevis kvar vike eller den same kann veljast for lenger tid dersom alle er samde um det.

§ 9. Ordensmannen har til plikt å sjå etter at desse fyresegner blir haldne og å melde frå til helserådet dersom råderetten hans ikkje blir vyrd. Folk som er fulle med uty, har skabb eller annan smittsam hudsjukdom eller annan smittsam sjukdom, eller som plagar andre med ureinskap, kann visast burt av helserådet.

§ 10. Brot mot desse fyresegner blir straffa etter den til kvar tid gjeldande lovgjeving.

§ 11. Eit avprent av desse fyresegner skal slåast upp i alle skogstogor.

Kongelig resolusjon.

21 febr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov av 16 mai 1860 om sundhetskommisjoner m. v. og § 3 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer meddeles stadfestelse på vedtak av herredstyret for Vegusdal herred, Aust-Agder fylke, i møte 12 oktober 1829 om nye almindelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke flytter.

II. De nugjeldende almindelige helseforskrifter for herredet, stadfestet ved kongelig resolusjon av 2 november 1867, opheves fra den dag de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

1ste kapitel.

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmene av helserådet. Tilsynsmennene har hver i sin krets en særlig plikt til å påse at helseforskriftene blir overholdt. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte efter hvert nyvalgt herredstyre og gjør tjeneste til næste valg.

2net kapitel.

Om boliger.

§ 2. Når nogen akter å opføre, flytte eller foreta hovedreparasjon av hus, skal han melde dette til nærmeste medlem av helserådet som har å påse at nedenfor nevnte forskrifter blir overholdt.

§ 3. Ved nybygning, hovedreparasjon eller flytning av hus må iakttas, at avstanden mellem våningshus og matbod på den ene side og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den annen side ikke må være mindre enn 8 meter.

Helserådet kan også ved eldre bebyggelse forlange denne bestemmelse gjennomført om det måtte være påkrevet.

§ 4. Ved nybygning, hovedreparasjon eller flytning av beboelseshus må følgende iakttas:

- a. Bebyggelsen skal ordnes således at beboelsesrummene får mest mulig sol og lys.
- b. Byggegrunnen må befries for matjorden og dreneres slik at den blir fri for overflatevann og for grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig.

- 21 febr. c. Tun og gårdsplass skal grøftes og fordypninger utfylles så der ikke dannes vann og sølepytter.
- d. Grunnmuren skal være tett, av natursten eller betong, og hvor der ikke er kjeller være forsynt med to trekkhull med minst 150 cm.² lysåpning. Grunnmuren må ha en minste høide av 30 cm.
- e. Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt og forsynt med tørr fyll mellem gulvene.
- f. I ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak, skal der være minst 2,30 meter høit fra gulv til loft. Når loftsrum med skråtak innredes og aktes benyttet til opphold for mennesker, må høiden ingensteds være mindre enn 1,20 meter. Hvor rummet er høiest, må høiden minst være 2,30 meter. Gulvflaten må minst være 6 m.²
- g. I ethvert beboelsesrum må vindusflaten være minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten. Minst ett vindu i hvert rum må kunne åpnes.
- h. Kokeovn må være forsynt med virksom dampette.
- i. Kjellere skal være tørre, rene og luftige og skal uten spesiell tillatelse av helserådet ikke benyttes som soverum eller almindelig beboelsesrum.

§ 5. Finner helserådet nogen bolig skadelig for helsen på grunn av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, fuktighet, urenslighet eller overbefolkning, kan det forby at boligen brukes inntil manglene er rettet.

§ 6. Midlertidige losjitus kan helserådet forby brukt, hvis det ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet finner nødvendig.

§ 7. Aktes bedrift satt i gang som ved stank eller giftige gassarter kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes helse, skal planen på forhånd forelegges helserådet og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

Bedrift av dette slags som er i virksomhet skal være underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har å rette sig efter de bestemmelser helserådet til enhver tid gir for å hindre sanitære misligheter.

§ 8. Arbeidsrum og verkstedslokaler er underkastet helserådets tilsyn og de bestemmelser det måtte gi for å hindre sanitære misligheter i det enkelte tilfelle. Helserådet kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendige.

3dje kapitel.

Om utvendigerum, avfall, gjødsel og kloakker.

§ 9. Til ethvert våningshus skal der høre et privet, som må ligge minst 8 meter fjernet fra våningshus og matbod samt fra offentlig eller privat vei.

For større bygninger som leiegårder, fabrikker, arbeiderboliger, kirker og lignende, der mange folk bor, forsamles eller ferdes, skal der være privet i den utstrekning som helserådet til enhver tid finner påkrevet.

§ 10. Gjødsel, avfall eller lignende skal legges i gjødselhaug eller søppelhaug som ikke må ligge beboelseshus, matbod, allfarvei, brønn eller annet vanninntak for mennesker eller dyr nærmere enn 8 meter og heller ikke således at der blir tilsig til eller oppstår ulempe ved stank ved de nevnte steder. Skyllevann eller kloakkvann må ikke ledes til offentlig eller privat vei.

4de kapitel.

Drikkevann.

§ 11.

- a. Bekker, elv eller opkomme, der det tas vann til mennesker eller dyr, må ikke forurenses ved vaskning, badning eller på nogen annen måte, medmindre forurensningen skjer nedenfor det sted, hvorfra vann vanlig hentes. Til bruk for mennesker eller dyr må ikke tas vann på sted som ligger privet, gjødseloplag eller søppelhaug nærmere enn 10 meter eller som har tilsig herfra.
- b. Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann; de skal renses hvert år.
- c. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant, skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilsluttende, tilhengslet lokk. Sisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten. De skal være overbygget med tilhengslet lokk.

5te kapitel.

Næringsmidler.

§ 12. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

21 febr. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbøielige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder hvor der forekommer tilfelle eller finnes nogen basillebærer av akutt smittsom sykdom, som kan utbres ved varene. Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 13. Bakerier, slakterier, meierier, ysterier og andre produksjonssteder for matvarer må ikke oprettes eller forandres uten først å anmeldes til helserådet. Det samme gjelder utsalgssteder for matvarer. Lokalene skal til enhver tid stå under helserådets tilsyn, og eierne er pliktige til uopholdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne påkrevet for å hindre at matvarer forurenses eller bederves. Lokalene skal være tilstrekkelig store og lyse og skal holdes godt luftet og rene, og være således innrettet at de lett kan rengjøres.

6te kapitel.

Fjøsstell.

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.

Den som melker skal iaktta streng renslighet, vaske sine hender like før melkingen, og iføre sig et rent forklæ.

Melken må snarest bringes ut av fjøset. Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås, må det kar hvori den opbevares være tildekket.

Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum hvori syke opholder sig.

7de kapitel.

21 febr.

Butikker.

§ 15. I butikker skal der være plakater om at spytting på gulv og vegger er forbudt. Der skal finnes tilstrekkelig antall spyttebakker, forsynt med fuktig sagmugg eller lignende. De skal daglig rengjøres og innholdet brennes. Gulv og disk skal jevnlig vaskes, så de holdes ordentlig rene. Tør feining er forbudt. Bord eller disk hvorfra nærings- eller nydelsesmidler selges, skal være belagt med et ugjen- nemtrengelig stoff (linoleum, sink eller lignende).

Matvarer skal ikke ligge fremme, men oppbevares i rene, lukkede kar, skuffer, skap eller lignende. Der skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær for betjeningen.

8de kapitel.

Om bevertningssteder, herberger og hoteller.

§ 16.

- a. I bevertningssteder skal lokalene holdes rene og godt utluftet; de skal være vasket hver morgen.
- b. Spyting er strengt forbudt, likeledes tørr feining.
- c. Der må ikke brukes kopper eller glass med skår eller sprekke.
- d. Kopper, glass, tallerkener og andre spiseredskaper skal etter bruk vaskes godt i rent, varmt vann og derefter skylles i kokende vann.
- e. Det er forbudt å drikke av vannbeholder og vannøse.
- f. Ovenstående regler gjelder også for forsamlingslokaler, for såvidt der foregår bevertning eller servering.

Herberger og hoteller.

§ 17.

- a. I ethvert soveværelse tillates kun så mange å sove at der faller minst 10 m.³ luft på hvert individ. Værelset som benyttes skal grundig utluftes hver dag og gulvet daglig vaskes.

Hovedrengjøring skal foretas minst 4 ganger om året (for dem som bare har åpent om sommeren 2 ganger).

- b. Sengene skal være forsynt med underlaken og overbredselsel med lerretspose. Laken, lerretspose og putevår skal skiftes for hver ny losjerende. Sengklærne skal vaskes minst 4 ganger årlig (for de hoteller som bare har åpent den korte sommersesong bare 2 ganger) og

- 21 febr. senger skal stå opslått 3 timer hver dag til utluftning. Spyting på gulvet er forbudt.
- c. På værelset skal finnes vannkaraffel, 1 vannglass for hver losjerende, vaskefat samt 1 håndklæ for hver person. Håndklæet skiftes rent for hver ny tilreisende.
 - d. Når verten kommer til kunnskap om at en gjest lider av en smittsom sykdom, skal han straks melde dette til helserådet.
 - e. Privetet skal hver dag efterses og alltid holdes rent.

9de kapitel.

Offentlige boksamlinger.

§ 18. Ved utlån av bøker fra offentlige boksamlinger skal følgende iakttas:

Bøker må ikke utlånes til personer som lider av akutt smittsom sykdom eller personer som tilhører husstand hvor der er sådan sykdom.

Hvis en person som har tillåns bøker fra offentlig boksamling, blir angrepet av smittsom sykdom eller sådan bryter ut innen den husstand som han hører til, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres.

Alle bøker i offentlig boksamling skal 1 gang årlig efterses av den som forestår boksamlingen sammen med nærmest-boende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

10de kapitel.

Forholdsregler angående tuberkulose og epidemiske sykdommer.

§ 19. Når en tuberkuløs person skifter bopel, skal anmeldelse derom skje til helserådets ordfører.

Anmeldelsesplikt har både den syke selv og den husvert han flytter fra og den husvert han flytter til.

§ 20.

a. Ved optreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller den husfar som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring så vidt omstendighetene tillater. Avsondringen må omfatte, ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier

den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstan- 21 febr.
der som benyttes, eller som den syke har benyttet de
nærmeste dager før sykdommens utbrudd.

Fødevarer må ikke opbevares i det rum hvor den
syke oppholder sig.

- b. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere
forskrifter, må samkvemmet mellom det sted hvor syk-
dommen er optrådt og andre steder innskrenkes til det
minst mulige. Navnlig må personer der hører til samme
husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i
møter eller sammenkomster. Uvedkommende personer
må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke
ligger. Sammenkomster i selskapelig eller annet øiemed
må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårds-
plass. Når læge er kommet til stede skal han foreløbig
treffe de anordninger og forføyninger angående avson-
dring av den syke, hans husfeller og omgivelser og an-
gående rensning av sykeværelset og de under sykdommen
benyttede gjenstander, som sykdommens beskaffenhet
krever og omstendighetene tillater, og med hensyn til
andre sanitære forhold når dette finnes påkrevet.

Det må overlates til lægens skjønn etter omstendig-
hetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må
i ethvert fall nøie etterkommes og er gjeldende inntil
de tilbakekalles av lægen selv eller opheves av helse-
rådet eller dets ordfører.

- c. Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler til-
salgs fra det sted hvor sykdommen er optrådt, må
dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av helserådets
ordfører.
- d. Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrådt, må
ikke søke skole, før tillatelse er meddelt av helserådets
ordfører. Såfremt sykdommen optrer i lærerens hus-
stand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må
denne lukkes til helserådets ordfører har gitt nærmere
meddelelse.

§ 21. Skolebarn som antas å lide av utoi, skabb eller
annen smittsom hudsykdom, skal sendes hjem av læreren,
som må gi deres foreldre eller foresatte beskjed om at barnet
ikke kan komme på skolen før det er rent og smittefritt.

§ 22. Brukte gang- eller sengklær må ikke selges eller
overdras til andre før de er rengjort og om nødvendig des-
infisert på sådan måte som helserådet godkjenner.

21 febr.

11te kapitel.

Almindelige regler.

§ 23. Helserådets medlemmer skal påse at disse forskrifter blir overholdt og melde overtredelse til helserådets ordfører.

§ 24. Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser fra helseforskriftene.

Helserådets ordfører kan treffe avgjørelser på helserådets vegne, hvor en hurtig beslutning kreves. Saken skal derefter snarest forelegges helserådet.

§ 25. Overtredelse av helseforskriftene eller de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

21 febr.

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 6 i lov om vernaskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 29 oktober 1929 stadfestes nedenstående skogvedtekter for Hamre herred, Hordaland fylke:

§ 1. Det er forbode å hogga bartre til sal eller industriel tilverknad når trei målt utanpå borken på breidaste kant held mindre tvermål enn 30 cm. 1,5 meter frå høgaste rotgrein. Undanteke er heilt daude eller vindfelde tre.

§ 2. Fyresegnene i § 1 skal ikkje væra til hinder for:

- a) Hogst av skadde eller sjuke tre.
- b) Hogst med tanke på å auka verdet og vokstren på trei som stend att (tynningshogst).
- c) Rasjonelle slutthogstmåtar —

når uppsynsmann, fylkesskogmeister, staten sin skogforvaltar eller ein av assistentane deira hev blinka.

Trei må da verta merkte på rot og stomm med blink-øks, godkjent av heradstyret (skogrådet).

§ 3. Hogst til sal eller industriel tilverknad må meldast til skogrådet seinast 2 vikor før blinking eller hogst vert sett iverk. Med skogrådet sitt samtykke kann blinking eller hogst ogso setjast iværk med stuttare varsel.

§ 4. Skogrådet kann etter søknad gjeva ein skogeigar lov til sjølv å blinka ut til hogst som nemnt i § 2, men skogrådet kann straks stogga blinkingi eller hoggingi når dei meinar arbeidet ikkje vert gjort so, som god skogvyrdsling krev, og påbjoda at der ikkje må hoggast meire utan at det er blinka av dei som er nemnde i § 2.

Useinja um blinking vert etter krav frå partane å avgjera av skogrådet, — eller av 3 menn, der kvar av partane nemner upp kvar sin, og desse tvo den tredje.

§ 5. Der vert tilsett eit skogråd som sjølv vel for- 21 febr.
mann og varaformann. Det hev å sjå til at vedtektene vert
etterlivde og å melda brot for poliliet.

Skogrådet set til so mange uppsynsmenn som turvande
og lagar instruks for dei. Det fører bok yver møtene sine,
og bok yver søknader um blinking med utgreiding um det
i kvart tilfelle gjorte vedtak.

Skogrådet held dei turvande møte etter innkalling frå
formannen som og styrer møtene.

På årsmøtet som vert helde innan utgången av juni
månad, vert vedteke melding um verksemd i det gjengne
driftsår. Meldingi vert å senda til heradstyret og til den
skogtenestemann, som hev yvertilsynet med at skogvedtektene
vert heldne i heradet.

§ 6. Løni til uppsynsmennene vert utreidd av herads-
kassa mot den i lovi fastsette atterbetaling av statskassa.

Skogeigar og den som hev bruks- eller hogstrett i sko-
gen, hev skylnad til å yta den uppsynsmann som blinkar,
syner ut eller gjer anna liknande arbeid for han i skogen,
betaling for dette arbeidet.

§ 7. Brot på vedtektene fører straff med seg.

Kongelig resolusjon.

21 febr.

1. I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse
og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt
herredstyrets beslutning i møte den 28 september 1929 stad-
festes nye skogvedtekter for Voss herred, Hordal-
land fylke.

2. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra
den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede nye skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Det er forbode å hogga bartre til sal eller indu-
striell tilverknad når trei mælt utanpå borken på breidaste
kant held mindre tvermål enn 28 cm. 1,5 meter frå hogaste
rotgrein. Undanteke er heilt daude eller vindfelde tre.

§ 2. Fyresegni i § 1 skal ikkje vera til hinder for:

- a) hogst av skadde eller sjuke tre,
- b) hogst med tanke på å auka verdet og vokstren på trei
som stend att (tynningshogst),
- c) rasjonelle slutthogstmåtar,

når uppsynsmann, fylkesskogmeister, staten sin skog-
forvaltar eller en av assistentane deira hev blinka.

Trei må då verta merkte på rot og stomm med blinke-
øks godkjend av heradstyret (skogrådet). Ved all blinking
og hogst skal det setjast att so mange le- og frætre som er
naudturvelege for ettervoksteren.

21 febr. § 3. Hogst til sal eller industriell tilverknad må meidast til skogrådet seinast 2 vikor før blinking eller hogst vert set iverk. Med skogrådet sitt samtykke kan blinking eller hogst ogso setjast iverk med stuttare varsel.

§ 4. Skogrådet kan etter søknad gjeva ein skogeigar lov til sjølv å blinka ut til hogst som nemt i § 2, men skogrådet kan straks stogga blinkingi eller hoggingi når dei meiner arbeidet ikkje vert gjort so som god skogvyrdsling krev, og påbjoda at der ikkje må hoggast meir utan at det er blinka av dei som er nemde i § 2.

Usemja um blinking vert etter krav frå partane å avgjera av skogrådet — eller av 3 menn, der kvar av partane nemner upp kvar sin og desse tvo den tredje.

§ 5. Der vert tilsett eitt skogråd som sjølv vel formann og varaformann. Det hev å sjå til at vedtektene vert etterlivde og å melda brot for politiet.

Skogrådet set til so mange oppsynsmenn som turvande og lagar instruks for dei. Det fører bok yver møtene sine og bok yver søknader um blinking med utgreiding um det i kvart tilfelle gjorde vedtak.

Skogrådet held dei turvande møte etter innkalling frå formannen som og styrer møtene.

På årsmøtet, som vert halde innan utgangen av juni månad, vert vedteke melding um verksemd i det gjengne driftsår. Meldingi vert å senda til heradstyret og til den skogtenestmann, som hev yvertilsynet med at skogvedtektene vert haldne i heradet.

§ 6. Løni til oppsynsmennene vert utreidd av heradskassa mot den i lovi fastsette atterbetaling av statskassa.

Skogeigar og den, som hev bruks- eller hogstrett i skogen, hev skyldnad til å yta den oppsynsmann, som blinkar, syner ut eller gjer anna liknande arbeid for han i skogen, betaling for dette arbeidet.

§ 7. Brot på vedtektene fører straff med seg.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.